

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 69, BR. 31.

BETL KRIK, MIČ., UTORAK, AVGUST 2, 1882.

CEO BR., 1977.

JEVANDELJE; ŠTA JE ONO I NJE- GOVO DELO NASUPROT TAJNI BEZAKONJA

ALONZO T. JONES

Tekst: „I pristupi Isus i prozbori im, rekavši: „Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Pođite, stoga, i poučavajte sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha učeći ih držati sve što sam vam zapovedio: i evo, ja sam s vama u sve dane, sve do svršetka sveta.” Amen. Mt. 28:18-20.

Ono čemu je trebalo da pouče sve narode, Marko naziva „jevanđelje,” koje odlazi u svet i propoveda jevanđelje svakom stvorenju. Onaj koji veruje i kršten je, biće spasen; onaj koji veruje neće biti osuđen. Međutim prema Luki, Spasitelj im je u isto vreme rekao, „Ostanite u gradu Jerusalimu dok se ne odenete u silu odozgo.” Lk. 24:49. A onda u Dap. 1:5-8:-

„Jovan je krstio vodom, ali vi ćete nedugo nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim. Stoga ga, kada se okupiše, upitaše, rekavši: „Gospode, hoćeš li u ovo vreme obnoviti kraljevstvo Izraelu? I reče im on: „Nije vaše znati vremena ili trenutke koje je Otac odredio svojom vlašću. Nego, *primićete* silu nakon što Duh Sveti siđe na vas i bit ćete mi svedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji, i u Samariji i sve do nakraj zemlje.”

Svi ovi stihovi su od suštinske važnosti za nas kako bismo mogli poznati punu silu zadatka koji je Gospod dao svojim učenicima u to vreme. Trebalo je da idu u svet i propovedaju jevanđelje svakom stvorenju, poučavajući sve narode; a ipak nije trebalo da krenu sve dok se ne odenu u silu odozgo. Bilo bi beskorisno za njih da idu pre tog vremena; zato što je jevanđelje sila Božja na spasenje i propovedanje jevanđelja je propovedanje sile Božje na spasenje svakome koji veruje. A oni koji bi da propovedaju o sili Božjoj, dok sami nisu upoznati i povezani sa tom silom, propovedali bi prazne reči; to ne bi bilo jevanđelje, zato što je jevanđelje sila Božja. Tako je sam Gospod nazvao, sila Božja na spasenje. I propovedati to jevanđelje, ponoviću, je propovedati silu Božju. Svako takozvano propovedanje jevanđelja, koje nije propovedanje *sile Božje*, nije propovedanje jevanđelja o Hristu. To može biti propovedanje o jevanđelju ili to može biti propovedanje drugog jevanđelja; ali to nije propovedanje jevanđelja Isusa Hrista. Stoga, on nije želeo da idu uopšte, da govore bilo šta o ovome, da pokušavaju da propovedaju, sve dok se ne odenu u silu samog jevanđelja, u silu Božju, u silu odozgo. Onda kada prime silu, Sveti Duh dolazi na njih – tada je on rekao da bi trebalo da svedoče u Jerusalimu, u Judeji, u Samariji i u najudaljenijim delovima zemlje.

U prvom poglavlju 1. Kor., počevši sa stihom 17, nalazi se Pavlov zapis o njegovoj vezi sa jevanđeljem i o tome kako je bio pozvan da propoveda: „Jer Hristos me nije poslao da krštavam, nego da objavljujem dobru vest,

i to ne mudrim rečima, da Hristov krst ne bi bio obezvređen.“ Znači za Pavla je propovedanje jevanđelja bilo propovedanje Hristovog krsta. Sledeći stih: „Jer ono što se govori o krstu ludost je onima koji propadaju, a nama koji se spasavamo to je sila Božja.“ Onda je propovedanje jevanđelja, propovedanje Hristovog krsta. A to je propovedanje sile Božje; jer *Hrist je sila Božja*, i mudrost Božja, kako kaže u sledećem stihu. Čitam dalje: -

„Jer pisano je: „Uništiću mudrost mudrih, i odbaciću umnost umnih.“ Gde su mudraci; gde su književnici; gde su diskutanti ovog doba? Zar Bog nije mudrost sveta pretvorio u ludost? Jer u mudrosti Božjoj svet svojom mudrošću nije upoznao Boga, ali Bogu je bilo ugodno da ludošću onoga što se propoveda spase one koji veruju. Jer Jevreji traže znak i Grci traže mudrost, a mi propovedamo Hrista raspetog, koji je Judejcima kamen spoticanja, a Grcima ludost.“

Grci su tražili mudrost, i Bog im je poslao ono što su smatrali samo za ludost. Jevreji su tražili znak, i Bog im je dao ono što su oni pretvorili u kamen spoticanja. Grci su tražili mudrost i Bog im je dao; Ali oni nisu hteli da je uzmu jer su je smatrali za ludost. Jevreji su tražili znak i Bog im ga je dao; ali oni ga nisu primili jer nije došao onako kako su oni želeli; zato su ga pretvorili u kamen spoticanja i nisu imali nikakvu korist od njega. „Jevreji traže znak i Grci traže mudrost, a mi propovedamo Hrista raspetog“ „ali pozvanima – i Judejcima i Grcima – *Hrista, koji je Božja sila* i Božja mudrost. Jer je Božja ludost mudrija od ljudi; i Božja slabost je jača od ljudi.“

Sada primetite, „Mi propovedamo Hrista raspetog.“ Pozvanima, Hrist je sila Božja i mudrost Božja. To su ljudi poslani da propovedaju; zato što je to jevanđelje. I slabost Božja jača je od ljudi, i ludost Božja je mudrija od ljudi. Ali zapazite, oni nisu bili poslani da propovedaju *slabost*; oni su bili poslani da propovedaju *silu*, silu Božju, i propovedali su je. Ali čak i da su bili poslani da propovedaju slabost Božju, ona bi bila jača od svega što ljudi mogu ili znaju. Stoga čovek treba da je prihvati, kada je Bog pošalje, - da je prihvati; jer iako bi se smatrala slabošću Božjom, jača je od bilo čega što čovek može steći i učiniti.

Zatim su tražili mudrost i Gospod im je poslao mudrost; Poslao im je Hrista, mudrost Božju. Poslao im je svoju sopstvenu mudrost, mudrost samog Boga; ali su je oni smatrali za ludost. Ipak, iako su je smatrali za ludost, trebalo je da je prihvate, jer je ludost Božja bila mudrija od svega što su znali ili mogli da znaju. Dakle, kada Bog pošalje poruku, bez obzira na to kako je mi vidimo, treba da je prihvatimo. Kada Bog pošalje poruku, ljudi treba da je prihvate, čak iako je smatramo za slabost; jer je jača od bilo čega što čovek može dati. Ona dolazi od Boga, neće nikome nauditi. Čak iako je smatrate ludošću, to nema nikakve veze sa tim, prihvatite je. Nije da je to ludost sa Božje strane, već je ljudi mogu smatrati za ludost. Ako dolazi od Boga, zašto je ne

prihvatiti? Pošto dolazi od Boga, mudrija je od bilo čega što je čovek ikada stekao ili mogao. Onda ponovo kažem, kada Bog pošalje poruku, bez obzira na to kako je ljudi vide, ili šta misle o njoj, njihova je dužnost da je prihvate; i onda će shvatiti da je drugačija od onoga što su mislili da jeste; jer je ludost božja mudrija od ljudi i slabost Božja jača od ljudi.

„Jer vidite, braćo, da među vama koji ste pozvani nema mnogo mudrih po ljudskim merilima, ni mnogo moćnih, ni mnogo onih plemenitog roda. Naprotiv, ono što svet smatra ludim Bog je izabrao da postidi mudrace, i ono što svet smatra slabim Bog je izabrao da postidi ono što je jako.“

On je izabrao ono što se smatra slabim da postidi ono što je jako, jer slabost ovog sveta može imati silu Božju; i to će uniziti ono što se smatra jakim i postideti stvari ovog sveta. „Ono što svet smatra neplemenitim i što prezire, što smatra bezvrednim, izabrao je Bog da uništi ono što svet smatra vrednim, *kako se nijedan čovek ne bi hvalio pred Bogom.*“

„Naime, odlučio sam da ne znam ništa među vama osim Isusa Hrista, i to raspetog.“ To je sve što može da zna onaj koji propoveda jevanđelje, - Isus Hrist, razapet. To je cela priča; to je čitavo jevanđelje; to je sve što je od Boga. „I došao sam k vama slab i u strahu i u velikom drhtanju. I moj govor i propovedanje nije se zasnivalo na uverljivim rečima ljudske mudrosti, nego na pokazivanju Duha i sile, da se vaša vera ne bi zasnivala na ljudskoj mudrosti, nego na Božjoj sili.“

Dakle, svaka vera koja stoji na ljudskoj mudrosti, pašće. Svaka vera koje počiva na sili argumenata će pasti. Svaka vera će pasti, osim one koja počiva na sili Božjoj i koja stoji u sili Božjoj. Dakle, kada primimo silu Božju, kada naša vera stoji na tome i u tome, argumenti će uvek doći sa njom; postojaće argument koji je snažniji od bilo čega drugog. Međutim argument je izveden iz sile, a ne sila iz argumenta. Stoga, bilo koja vera koja se temelji na snazi argumenta i sile teoretskog prikazivanja, neće nikada izdržati probu koja će biti dovedena na one koji treba da uđu u carstvo Božje.

U oblasti morala, u realnosti duhovnih stvari, znanje nije sila. Postoji jasna razlika između neznaboštva i Hrišćanstva, uvek. U neznaboštvu sa svojim glavnim teorijama, od Sokrata i ostalih njihovih filozofa, sve što su verovali da im treba da bi bili čestiti, je bila vrlina. *Poznavati* ono što je dobro, je sve što im je bilo potrebno da bi činili dobro. Poznavati ono što je čisto, je sve što je bilo neophodno kako bi bili čisti. I oni su postavili prvorazredne propise i dali izvanredna uputstva u pogledu čistote, u pogledu činjenja onog što je ispravno, - etike – i u svim ovim stvarima, ali oni sami nisu činili ono što su poučavali da je ispravno i dobro; i oni to nisu ni mogli da učine; jer iako su imali znanje, nisu imali silu.

Svaki čovek na zemlji zna da je istinita izjava, *da na polju moralnosti znanje nije sila*; jer svaki čovek na ovom svetu bolje *zna* nego što *čini*, i uvek je bolje znao, nego što je

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 69, BR. 31.

BETL KRIK, MIČ., UTORAK, AVGUST 2, 1882.

CEO BR., 1977.

bio sposoban da čini. Ovi filozofi i mudri ljudi su bolje znali nego što su bili u stanju da čine; i poučavali su velike stvari bolje nego što su ih činili; i ponovo kažem, svaki čovek na svetu zna bolje nego što je sam u stanju da čini, i bez Hrista, čitav njegov život se sastoji od pokušaja i neuspeha da čini dobro koje zna. Pavle opisuje sve ljude onakve kakvi jesu, kada kaže: „jer „hteti” jeste prisutno u meni, ali „činiti dobro” ne nalazim.“ Čovek kaže da će činiti bolje, a onda daje sve od sebe i doživljava neuspeh; i to će biti tako sve dok ne pronađe silu koja dolazi izvan njega, Božju silu koje je od vere Isusa Hrista.

Nije znanje ono što čovek prvenstveno želi; već sila. Dakle, Hrist je ta sila; Jevandjelje to otkriva i propovedanje jevandjelja to obznanjuje. Ali ipak, nadmoćnost Hrista nad ljudima je u tome što ne donosi samo silu, već *takođe* i znanje, koje je daleko iznad bilo čega što čovek može na bilo koji drugi način saznati. Hrist nije samo sila Božja, već je i mudrost Božja. Bog daje mudrost iznad svega što čovek može znati, i silu u jednakoj meri sa mudrošću. I sve je u Hristu, koji je Božji dar čoveku, i u njemu prebiva sva punina božanstva telesno. Stoga kažem da svaka vera, koja se temelji na sili argumenta i ljudskoj mudrosti; ili na verovanju u određene stvari zato što neko drugi veruje u to; ili čini nešto zato što neko drugi to čini, - ne vredi ništa. Naša vera mora da se temelji samo na sili. A Hrist je sila Božja. Hrist i to raspeti; ovo je sila Božja i mudrost Božja; ovo je jevandjelje. Propovedati ovo je propovedati jevandjelje *i ništa osim ovoga*. Stoga se naša vera ne sme temeljiti na ljudskoj mudrosti ili sili argumenta, već na Hristu, i to raspetom. Ovo je sila Božja, ovo je jevandjelje.

Sada želim da usmerim vašu pažnju na drugu stvar, koja je zaista glavna u razgovoru ovog jutra, a to je druga izjava o tome, šta je jevandjelje. Hrist je poslao Pavla da propoveda jevandjelje i Pavle nam kaže u poslanici Galatima da je Hrist učinio sa njim upravo ono što je učinio sa dvanaesticom u Jerusalimu, pre nego što ih je poslao da propovedaju jevandjelje. Naložio im je da propovedaju jevandjelje; ali pre toga je trebalo da se odenu u silu odozgo, a ta sila odozgo je bila Sveti Duh. Ovde nalazimo Pavlovo iskustvo pre nego što je mogao da propoveda jevandjelje. „Bogu je bilo po volji.....da otkrije u meni svog Sina, kako bih neznabošcima objavio dobru vest o njemu.“ Gal. 1:15,16. U Dap. 26:17,18 nalazimo Spasiteljev nalog Pavlu, o čemu je Pavle kasnije pričao: „A ja ću te izbavljati od ovog naroda i od drugih naroda, kojima te šaljem da im otvoriš oči, da ih obratiš od tame k svetlosti i od Sotonine vlasti k Bogu, kako bi primili oproštenje greha i nasleđstvo među onima koji su posvećeni verom koja je u meni.“

Ovo je Hrist poslao Pavla da propoveda sinovima ljudskim, a naročito neznabošcima. Pavle kaže, da kada je Bogu bilo ugodno da ga pošalje da propoveda Hrista, bilo

je ugodno Bogu da *otkrije svog Sina* u njemu, *da bi ga mogao propovedati* neznabošcima. Pre nego što je Hrist mogao da pošalje Pavla da ga propoveda, i on je morao da se odene u silu odozgo, Hrist mora biti otkriven u njemu kao sila od Boga i mudrost od Boga; onda je Pavle mogao da *ga propoveda*, a ne samo da propoveda *o njemu*. Nije dovoljno propovedati *o Hristu*, već propovedati *Hrista*. Nije dovoljno propovedati o jevandjelju, već propovedati *jevandjelje*.

Pre nego što je Hrist mogao poslati Pavla ili bilo koga drugog, *On se morao otkriti u onima koji su trebali da ga propovedaju*. Kada se Hrist otkrije u čoveku kao sila Božja i mudrost Božja, taj čovek je učinjen i postao je Hristov poslanik. On zatim može ljudima da propoveda Hrista. Ali ako Hrist nije otkriven u čoveku kao sila Božja i mudrost Božja, onda taj čovek ne može da propoveda Hrista, zato što nema Hrista. Jer onaj koji ga nema, ne može ni da *ga propoveda*. Dužnost i služba Hristovog poslanika je da bude u stanju da odnese Hrista ljudima i da dopre do njih na takav način, da bi *ga* oni mogli primiti i da bi se on mogao *otkriti u njima*. Ovo je propovedanje jevandjelja. A pošto je jevandjelje sila Božja, ovo je propovedanje sile Božje.

Evo još jednog pasusa u kojem nam Pavle govori o ovome: -

„Ali samo ako ostanete u veri, ako u njoj budete utemeljeni i postojani i ako ne odstupite od nade dobre vesti koju ste čuli, koja se propovedala svakom stvorenju pod nebom. Te sam dobre vesti ja, Pavle, postao sluga.....Ja sam postao njen sluga po nastojništvu koje mi je Bog poverio za vaše dobro kako bih u potpunosti propovedao reč Božju, tajnu koja je bila sakrivena tokom proteklih vekova i naraštaja, a sada je objavljena njegovim svetima, kojima je Bog hteo da obznanjavo bogatstvo ove tajne među neznabošcima. Ta tajna je *Hristos u vama*, iščekivanje slave.“ Kol. 1:23-27.

On je bio poslat da propoveda jevandjelje; on je bio učinjen propovednikom jevandjelja, propovednikom tajne Božje; i ta tajna Božja je, kao što kaže, „Hrist *u vama*, nada slave.“ Onda je propovedanje jevandjelja, propovedanje Hrista *u ljudima*, nada slave. Propovednik jevandjelja je propovednik Hrista *u ljudima*, nada slave. To je još uvek i zauvek će biti propovedanje Boga u Hristu, koji se objavio u telu – utelovljenju. „Svaki duh koji priznaje da Isus Hristos *u telu* dolazi, od Boga je; a svaki duh koji ne priznaje da Isus Hristos *u telu* dolazi, nije od Boga.“

Dalje, pozivam vas da obratite pažnju na izraz, „Tajna Božja.“ Čitam u Ef. 3:3 i dalje: „Da mi je objavom s neba obznanjena tajna..... koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima.“ Ta tajna je, kao što kaže u drugom stihu, „Hrist *u nama*, nada slave.“ Dakle kaže: Objavom sa neba mi je obznanjena tajna i bilo je ugodno Bogu da otkrije svog Sina u meni. „Jevandjelje koje propovedam nije od ljudi. Niti sam ga primio od ljudi; niti sam naučen od ljudi, već otkrivenjem Isusa Hrista.“ Ne samo otkrivenjem koje Isus *daje*; ono je to i više. To je otkrivenje samog Isusa

Hrista, onako kako se otkrio *Pavlu* i onako kako se otkrio *u ljudima*, nada slave. Ovako je Pavle primio jevandjelje – otkrivenje Isusa Hrista, ne samo njemu, već *u njemu*.

Ovo je dovoljno da se pokaže da je jevandjelje tajna Božja; da je propovedanje jevandjelja, propovedanje tajne Božje; i da je propovedanje tajne Božje, propovedanje Hrista u ljudima. Ovo je otkrivenje tajne Božje. Ovo je jevandjelje koje su apostoli propovedali i ovo je jedino istinsko jevandjelje.

Evo još jedne stvari. Citao sam u ovim stihovima ne samo da je jevandjelje Hrist u ljudima, i sila Božja i tajna Božja, već da je *ono bilo sakriveno tokom proteklih vekova* i generacija, i da je onda bilo objavljeno na način koji nikada ranije nije bio poznat. Dakle, jevandjelje je bilo objavljivano ljudima od Adama pa na dalje, i oni su imali meru poznanja jevandjelja. Ali kada je sam Hrist došao i otkrio Boga u sebi, sinovima ljudskim, - to nikada nije bilo otkriveno i shvaćeno ranije, kao što je bilo u to vreme. Zatim je došlo u punini koja nikada nije bila poznata ranije. I kada su apostoli bili poslani da ga propovedaju onako kao što je bilo otkriveno tada, oni su ga propovedali u punini i čistoći u kakvoj nikada ranije nije bilo propovedano.

Pavle je ponovo pisao u Ef. 3:8,9; „Meni, najmanjem od svih svetih, ukazana je ta blagodat, da drugim narodima objavim dobru vest o Hristovom neistraživom bogatstvu i da rasvetlim svima šta je zajedništvo tajne *koja je od početka sveta sakrivena u Bogu*, koji je sve stvorio kroz Isusa Hrista.“ Stoga je od početka sveta do apostolskih dana, ova tajna bila sakrivena od sveta i od ljudi *u meri*, a onda otkrivena i propovedana ne samo ovim ljudima, već u njima i od strane njih. Pročitati ove stihove Ef. 3:3,5,8,9; Kol. 1:25-27 – imajući ovo na umu.

Onda su apostoli bili poslani da propovedaju ovo jevandjelje, da propovedaju ovu tajnu koja je bila sakrivena od proteklih vekova i naraštaja. Bila je sakrivena ranije; sada je obznanjena svima za poslušnost vere. Bog je hteo objaviti šta je bogatstvo slave ove tajne među neznabošcima, „a to je Hrist *u vama*, nada slave.“ To je tajna koja je bila sakrivena od proteklih vekova i naraštaja, a koju je Bog sad objavio neznabošcima i svim ljudima. Čitamo Mt. 13:16,17: „Ali, blago vašim očima što gledaju, i blago vašim ušima što slušaju. Istinu vam kažem: mnogi proroci i pravednici žudeli su da vide ovo što vi gledate – ali nisu videli; i da čuju ono što vi slušate – ali nisu čuli.“

Zatim je službom apostola bilo objavljeno ono što je bilo sakriveno od proteklih vekova i naraštaja i to je bila tajna Božja. A propovedanjem jevandjelja, kaže reč, on je obznanio svojim svetima bogatstvo slave ove tajne među neznabošcima. A ta tajna je, „Hrist *u vama*, nada slave.“ Iako je bila skrivena od vekova i naraštaja u prošlosti, sada Gospod kida veo, iznosi ju; i ustima apostola, – u propove-

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.“ Otk. 14:12.

IZD. 69, BR. 31.

BETL KRIK, MIČ., UTORAK, AVGUST 2, 1882.

CEO BR., 1977.

danju jevanđelja, širi ju pred svim nacijama za poslušnost verom. (Pročitati Rim. 16:26,27) Ovo je jevanđelje; i propovedanje ovoga je propovedanje jevanđelja.

Hajde sada da zakoračimo u drugo polje. Želim da sada dobro razmislite, ako niste do sada to već učinili; a još više, ako već jeste. Jevanđelje je tajna Božja, zar ne? Tajna Božja je jevanđelje. Propovedanje jevanđelja, neistraživog bogatstva Hristovog, je objavljivanje ljudima šta je zajedništvo tajne. U propovedanju jevanđelja, Bog otkriva bogatstva slave te tajne među neznabošcima, a to je, Hrist u čoveku, nada slave. U proteklim vekovima ova tajna nije bila objavljena sinovima ljudskim, kao što je sada bila otkrivena njegovim apostolima i prorocima. I ako je bila sakrivena od proteklih vekova i naraštaja, kada su apostoli bili poslani da propovedaju, zaodnuti u silu odozgo da otkriju tajnu Božju, to je bilo uklanjanje zavese koja je pokrivala ovu tajnu kroz vekove; i bila je uklonjena da bi svi narodi mogli videti i razumeti i okrenuti se Gospodu i upoznati se sa Gospodom, kao što se bio otkrio u Isusu Hristu, otkrivajući Isusa Hrista u njima samima.

To je trebalo da bude propovedano celom svetu, da bude propovedano svakom stvorenju. Tako je i bilo propovedano. Pre nego što su umrli svi ljudi kojima je jevanđelje bilo povereno u početku, bilo je propovedano u celom svetu. I dok je bilo propovedano, i pre nego što je umro Pavle, koji je pisao tako mnogo o tome, napisao je ove reči: „Jer se već radi TAJNA BEZAKONJA.“

Šta je Pavle propovedao? – Tajnu Božju. Šta se već radilo? – Tajna bezakonja. Ta tajna bezakonja se suprotstavlja i uzdiže „iznad svega što se naziva „bog“ ili se obožava, tako što će sesti u Božjem hramu kao bog, prikazujući se da je bog.“ Stoga postoji još jedna tajna koja treba da bude otkrivena, Tajna Božja je bila otkrivena; tajna bezakonja treba takođe da se otkrije.

Tajna bezakonja je bila otkrivena. Tajna bezakonja se podigla i zaklonila tajnu Božju koja je bila otkrivena. Tajna bezakonja je bila papstvo u svim svojim delovanjima; a početak njenog delovanja je bio onda kada je Pavle napisao reči: tada je delovala; On je mogao videti. Dok su apostoli propovedali tajnu Božju, mogli su da vide drugu tajnu kako dolazi.

Ta druga tajna je došla: bila je otkrivena; stajala je pred svetom, tvrdeći i ispovedajući da je Hrišćanstvo; tvrdeći da je Božji predstavnik pred svetom; tvrdeći da je Hristova religija u svetu; tvrdeći da je tajna Božja. Pažnja je bila skrenuta na to kao na hrišćanstvo, dok hrišćanstva uopšte nije bilo u tome. Bog je to nazvao, „tajna bezakonja;“ „Tajna, Vavilon Veliki, majka bludnicama i zemaljskim gadostima.“ I jedino je ona skrivala tajnu Božju od proteklih vekova i naraštaja.

Ali neka je hvala Gospodu! Nije krila tajnu Božju od svih vekova i naraštaja.“ Kada se tajna bezakonja u potpunosti otkrije, ponovo će zavesa da se ukloni i tajna Božja će se ponovo otkriti. Jer čitam: „I video sam jednog drugog anđela kako leti posred neba noseći večnu dobru vest da je objavi onima koji žive na zemlji – svim narodima i plemenima i jezicima i ljudima. On je govorio jakim glasom: „Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda! Poklonite se Onome koji je stvorio nebesa i zemlju i more i izvore voda!“

Večno jevanđelje je tajna Božja koja treba ponovo da se propoveda ljudima; a ta tajna je „Hrist u vama, nada slave.“ I to je propovedanje koje sada treba da ide u svet u slavnog trostrukoj poruci, koja sačinjava poruku trećeg anđela. I sada je vreme kada jevanđelje, tajna Božja treba da bude propovedana i otkrivena u sili, veličanstvu i slavi, kakve do sada nisu bile poznate osim u vreme apostola, ako i to ne nadmaši. Kada sila tajne bezakonja bude slomljena, tajna Božja treba ponovo da se iznese pred svet, u svojoj slavi; jer čitam „Nego u danima oglašavanja sedmog anđela, kad dođe vreme da zatrubi, dovršiće se Božja tajna.“ Otk. 10:7. „Za njim je išao drugi anđeo, govoreći: „Pade, pade Vavilon... Za njima je išao treći anđeo, koji je govorio jakim glasom: „Ako se ko pokloni zveri i njenom liku i primi žig na čelo ili na ruku, on će takođe piti vino Božjeg gneva koje je nerazvodnjeno natočeno u čašu gneva njegovog... Ovde je istrajnost svetih, koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.“ Otk. 14:8-12.

Sada zapazite povezanost. Dolazi četvrti anđeo sa večnim jevanđeljem da propoveda da je večno jevanđelje tajna Božja i da je propovedanje toga, propovedanje Hrista u ljudima, nade slave, Hrista, sile Božje i mudrosti Božje. Jevanđelje je odbačeno i pojavljuje se otpad o kome je rečeno „Pade, pade Vavilon.“ Onda se iz tog otpada pojavljuje ono protiv čega treći anđeo upozorava.

Dakle, šta donosi tajnu bezakonja? – Otpadanje od tajne Božje; jer Pavle kaže: „Jer taj dan neće doći dok prvo ne dođe otpad i ne otkrije se Čovek bezakonja, sin uništenja.“ A tajna bezakonja je zver, papstvo. Kada tajna bezakonja krene svojim tokom, onda dolazi Božja reč koju objavljuje anđeo koji leti posred neba, noseći sa sobom večno jevanđelje, tajnu Božju, da propoveda celom svetu, svakom stvorenju. Zatim takođe iz ovoga dolazi otpad i iz tog otpada dolazi ono protiv čega upozorava treći anđeo – lik zveri, lik papstva.

Kao što iz prvog otpada izlazi tajna bezakonja, zver, tako iz drugog otpada izlazi lik tajne bezakonja, lik zveri. Kao što je propovedanje jevanđelja od strane apostola bilo propovedanje tajne Božje, Hrista u ljudima, nade slave; isto tako je i drugo propovedanje jevanđelja, propovedanje tajne Božje, iste sile Božje i iste mudrosti Božje, da bi se obznanio isti

Hrist u ljudima, nada slave. Kao što je iz tog pada izašla tajna bezakonja, zver, papstvo; na isti način iz ovog pada izlazi lik tajne, lik zveri, lik papstva. Ove dve stvari su slične od početka do kraja. A sada poruka trećeg anđela – trostruka poruka – upozorava protiv kompletne zle kombinacije zveri i njenog lika. Ova trostruka poruka je već četrdeset* godina u svetu. Ovaj mali letak iz kog sam čitao ranije daje odličnu izjavu o ovome:

„Pisac otkrivenja kaže: 'Nakon toga video sam jednog drugog anđela kako silazi s neba s velikom vlašću i sva je zemlja zasjala od njegove slave. I povikao je snažnim glasom: „Pade, pade Vavilon Veliki.' Ovo je ista poruka koju je objavio drugi anđeo – Pade Vavilon.

... Kada je Isus započeo svoju javnu službu, očistio je hram od njegovog svetogrdnog sknavljenja. Skoro poslednje delo u njegovoj javnoj službi je bilo da ponovo očisti hram. Tako će i u poslednjem delu za upozorenje sveta, dva posebna poziva biti upućena crkvama – poruka drugog anđela i glas sa neba, 'Izađite iz nje narode moj... jer su njeni gresi dospeli do neba i Bog se opomenuo njenih bezakonja.“

Između 1840. i 1844. prvi anđeo je otpočeo svoje delo. Ova poruka je bila odbačena i 1844. poruka drugog anđela objavila je pad: „Pade Vavilon;“ a iz tog pada izlazi lik tajne bezakonja, lik zveri; i poruka trećeg anđela je upozorenje protiv klanjanja zveri i njenom liku.

Kako je početak ovoga bio 1844., tada je počelo vreme kada je tajna bezakonja trebalo da bude slomljena, a tajna Božja još jednom da istupi u svoj svojoj slavi u svet. Međutim knjiga proroka Jezekilja i poruka Laodikeji pokazuju da je trebalo da bude vreme oskudice. Ali sada je i to vreme oskudice prošlo i došla su vremena osveženja od prisustva Gospodnjeg i On će uskoro poslati Isusa.

Stoga, sada je vreme kada večno jevanđelje, tajna Božja, treba da bude propovedana u svoj svojoj punini, što znači, Hrist u ljudima u svoj svojoj celovitosti. I kao što Šabat Gospodnji, u punini svog značenja predstavlja znak onoga što Hrist jeste u svoj svojoj celovitosti, onima koji veruju u njega; dakle kada se Hrist u svoj svojoj celovitosti bude nalazio u nama, onda će Šabat stajati kao svedok, znak, pečat blagoslovenog kraja.

I tako ova trostruka poruka, otkrivajući u svojoj punini tajnu Božju, a to je Hrist u ljudima, nada slave, stavlja na pripadnike Božjeg naroda pečat živog Boga i spasava ih od zla i uništenja tajne bezakonja, zveri i njenog lika, njenog žiga i broja njenog imena.

* Ova propoved je održana 1892. – prim. prev.